

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Iz Rusije.

13. februarja. st. st. [Izv. dop.]

Novi naš minister financ hoče razširiti svoje ministerstvo. Služivši mnogo let kot višji uradnik pri železnični upravi jugozapadnih železnih cest, od koder je bil za svoje nenavadne finančne sposobnosti in redko poštenost poklican v gosudarstveni svet, izučil je odlično železnične zadeve in našel, da „kazná“ (erar) more od železnih cest imeti več dohodkov, nego dozda, ako vzame v roke železnične tarife. Razen tega pa more vlada bolje varovati interese ljudi, ki imajo kot trgovci opraviti z železničnimi uradi. Pristriženo bode torej zopet ministerstvo „putěj soobščjenja“ (komunikacijsko ministerstvo), po vzgledu, ki se je prejšnja leta velikokrat praktikoval. Saj ko je bil ministrom komunikacij Meljnikov, krušil se je od njega ministerstva

oddelek za oddelkom, tako da so šaljivo začeli zvati to ministerstvo „ministerstvom Isaakijevskega sobora i Nikolajevskega mosta“.

Ministerstvo financ ima zdaj v Petrogradu dve pisarni, 5 oddelkov, 6 gosudarstvenih kreditnih ustanovljenij, glavno davkarstvo, komisijo pogašenja dolgov, fabriko kreditnih biletov, monetni dvor in 169 uradnikov „osobih poručenij“ (posebnih naročeb) in veliko erarnih poslopij in stanovanja za uradnike.

Misliti bi bilo torej, da razširjati tega ministerstva že več ni mogoče, posebno na račun neobširnega ministerstva komunikacij ne, no zgodilo se je po svetopisemskem izrečenju: U neimuščago otimetsja, i imuščemu dastaja.

Tarifni oddelek postavil se bo pod načelstvo g. Witte, ki ostavi zato svoje mesto s 25.000 rublji na leto na jugozapadnih železnicah.

Treba omeniti, da pri naznačenju tarifov se dozda ni oziralo tako na interese trgovine, kakor na interese železnih cest; zato pa vidimo, da povsod v Rusiji, kjer je mogoče prepeljavati tovore po vodnih potih, izbirajo trgovci ladje in parobrode mesto železnic, ker rečeni tarifi so dvakrat nižji.

Predlagalo se je omejiti „glasnost suda“, to je nekatere sodnijske zadeve uzeti iz rok porotnikov in izročiti jih sodnikom samim, v višji instanci — v gosudarstvenem sovetu, pa so ta predlog popolnem zavrgli, hvala Bogu!

Kakor je nedavno milijonar Haritonenko poslal v Pariz generalu Saussier-u gromadno srebrno čašo v podarek za njega sočuvstvene besede o Rusiji, tako so zdaj, ko je Bismarck vrgel kamen v predsednika lige patrijotov g. Pavla Derouléda, češ, da ta liga izpodriva nemško vlado v ukradenih provincijah Alzaciji in Loreni, ruski bogatini kupili srebrni čebriček in ga poslali g. Pavlu Deroulédu z nadpisom: „Patrijotu Franciji, drugu Rossiji, Pavlu Deroulédu“.

Boljšega odgovora na ošabno umešavanje železnega kanclerja v notranje zadeve Francije Rusija ni mogla dati; smelo se more jamčiti, da bodo ravno isti milijonari ruski, ki zdaj pošiljajo srebrne velikanske čaše in srebrne čebričke francoskim domo-

ljubom, oddrgnuli na široko tudi takrat svojo mošnjo, kadar se bo Bismarck vrgel na plemeniti francoski narod.

Po milosti Bismarcka pala je valuta v vsej Evropi; najboljši dokaz, kam je prived Evrope tevtovski militarizem, daje nam „krachometer“, ki pokazuje, koliko borznih junakov se je na Dunaji postrelilo, poveslo in utopilo in koliko stoletnih bankirskih hiš v Genovi, Milanu in Benetkah se je porušilo, odkar je železni kancler položil svojo železno roko na zemljevid evropski.

Dopisnik „Varšavskega Dnevnika“ govori o zvezi Čehov s Poljaki in Madjari in naziva to zvezo neslovansko. Čehi so dali v roke Nemcem in Madjarom Hrvate, Srbe, Slovane in Ruse v Ogerskeji, v Galiciji in Bukovini in tako narušili javno solidarnost slovansko.

No jaz upam, da rečeni dopisnik ni povsem dobro poučen in da je do zveze mej Čehi in Madjari še dolg pot. Ko bi tudi nekateri, ki se nadejajo z madjarsko pomočjo pridobiti češke kroni stare pravice, se dali zapeljati, da bi se bratili z Arpadovci, bodo bolj skušeni češki rodoljubi še ob pravem času spoznali, da bi zveza z Madjari bila tudi Čehom škodljiva.

Te dni so v Derptu nemški „burši“ pretepli ruske dijake. Sploh v ostzejskem kraju „kulačno pravo“ (faustrecht) cvete v vsej svoji srednjeveški krasoti. V obče to ni čudo, kajti naivno bilo bi misliti, da Nemec more kdaj vreči se sebe surovost in odurnost; svojo kulturo je povsodi unašal z mečem in s pestjo in kultura ta razvija samo njega um, a srce o tem nič ne ve. Upamo, da pojde ruska vlada dalje po modrem potu obrusenja tega velikonemškega gnezda, na kateri pot je stopila v minulem letu in da ni daleč čas, ko se zapre Derptsko vseučilišče, zavetišče odurnosti, surovosti in nemško-predrznih tendencij in separatizma. Ko se Bismarck pritožuje čez ruske časnike, da ostro piše o Germaniji, ko indirektno terja, da se odstavi francoski vojni minister Boulanger in da bi se Deroulédu usta zamašila, bilo bi čisto na mestu, da bi ruska vlada raznesla Derptsko vseučilišče na vse štiri vetre. To je želja vsacega istinega Rusa in Slovana.

Krutorogov.

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebízsky.)

XII.

(Dalje.)

„Čuvajte, dragi ljudje, življenje otrokom svojim, vi očetje sinovom, vi matere hčeram, — tej dečici, ki jo v naročji nesete . . . Jaz nikogar nikjer nimam. Na materi in očetu rase trava, brata dva ležita v širem polji . . . Le vzdignite se in Bog vas brani na potu vašem in vas očuvaj od vsega zlega!“

„Pred menoj na konji je prostora dosti. Ni se ti treba bati!“

„Se tudi ne bom, gospod komisar!“

In deklica se je vspela bliskoma v sedlo pred cesarskim uradnikom, ki jo je strastno objel z levo roko.

Izmej prognancev ni mogel nihče izpregovoriti besedice. Zdelo se jim je, kot bi ta deva bila angelj, ki je zmedel Amalekitom razume. Potem so ustali, še naposled se ogledali po kraji, nad katerim so se goščevale megle čedalje bolj in se napotili po najbližnjem kolovozu na veliko cesto. Dečica je v na-

ročji materinem plakala in otrokom se ni bilo moči ločiti od tod, dorasli so jih morali za seboj vleči, a njim samim se je zdelo, kot bi težko kamenje vlekli na nogah.

Jezdec so zavili skozi klanec po iztegnem rebru, koder je najbližje v dvor, čegar sedanji gospod je bil poklican na Dunaj. V gradu je gospodaril uradnik, o katerem so si ljudje natihome pravili, da je bil rojen v samem peklju in da mu je boter bil lucifer.

Gospodu komisarju se je zdela pot po tem otožnem, jenskem kraji pot v raj. Takšnega odkupa za bedna pikardska življenja nikdar še ni prejel. A nudili so mu mnogokaj, polne pesti penez, krasno orožje, dragocene slike . . .

„Si li slišal kedaj, gospod, o ženi starega zakona, ki jo zovejo Judito?“ Deva se je pritislila sama bolj k jezdecu. Že se je precej zmračilo.

„Za zakon se ne brigam; bodi stari, bodi novi, vse jedno . . . Ali kjer ga vidim, nabodem ga na meč in vržem v ogenj!“

„Niti o kraljici, ki jo zovejo Ester?“

„Kraljica moja si ti zdaj! — Razumeš?“

„Ne želi si, da bi bila. Dajala bi ti prečudne ukaze . . . Niti o Delili nesi nikdar slišal?“

„Nikdar, kar živim, ne, golobica moja! Če

boeš, pripoveduj mi kaj o njih! Tvoj govor mi je med, vsaka beseda zveni srebrno in vsak tvoj dih veje razkoš . . .“

„Počnem o prvej.“

„V starih časih živel je narod, ki je imel toliko neprijateljev, kolikor je na drevji listja in v morji peska, a vender je bil nezmagljiv. Nesi slišal nikdar o deželi obljubljenjej?“

„Ki jo zovejo kacirsko gnezdo!“

Konj se je zdaj silno stresel.

„A takrat so imenovali tako kraj, iz katerega bi imela ljudem vzhajati svoboda. V to deželo privalila se je asirska vojska, kakor ta le megla okrog naju. Holofern jo je vodil in si osvojil že vsa utrjena mesta in gradove okrog. Oblegal je tudi mesto Betulijo. Velet je odvoditi vodo, ki je tekla v mesto. Povstal je ondi vsled tega nedostatek tako grozen, da so Betuljčani sklenili, podati se dobrovoljno, ako bi v petih dneh ne bilo pomoči.“

Gospod komisar je bodel konja k vedno urnejšemu skoku, da bi došla kar najhitreje pod streho v dvor. Vojaki so zaostali daleč za njima.

Zdaj so se potje mnogotero križali. Težko najdeš tu pot zvečer, če si tudi od rojstva tukaj.

„Todi gospod! — Poznam v tem kraji pota v najjérnejšej temi kakor o poludne.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. marca.

Prški mestni zbor je sklenil po precej burni debati, da ženske ne bodo več imle volilne pravice. Mladočehi so odločno zagovarjali volilno pravico žensk, ki so pri volilnih agitacijah pokazale, da so značajne, dočim je marsikak mož omahovati začel. Vse potegovanje Mladočehov za volilno pravico žensk ni nič pomagalo, obveljal je predlog Staročehov, ki mislijo, da ženskam bolj prija kuharica nego pa volilna pravica.

Vnanje države.

Vest, katero je objavila „Revue de l'Orient“, da **Bolgari** nameravajo zjediniti Bolgarijo proglasiti za kraljestvo, princa Batenberga pa za kralja, je, kakor se poroča iz Sofije, izmišljena.

V Carigradu je nekda več visocih častnikov snovalo zaroto proti **turškemu** sultanu. Oblastva so njih namere izvedela in so jih že več dela v zapor. — Turško oblastvo v Skadru je prepovedalo uvoz municije v Črnogoro, katera se je bila doposlala iz Bara čez Bojano v Rjeko.

Odnosaji mej **Rusijo** in **Turčijo** neso več prijateljski, ker slednja preveč podpira bolgarsko vlado. Ruskega veleposlanika Nelidova poklicali bodo v Peterburg, ker njegova pogajanja s Cankovom, Vulkovičem in bolgarsko deputacijo neso imela nobenega uspeha. Govori se, da se potem Nelidov več ne vrne v Carigrad.

Ves politični svet je radoveden, kaki so odnosaji mej **Rusijo** in **Nemčijo**. Iz poročil oficijoznega „Norda“ sklepali bi lahko vsakdo, da se je prijateljstvo mej Rusi in Nemci že jako ohladilo. Oficijozna „Journal de St. Petersburg“ in „Herold“ pa trdita, da so odnosaji mej omenjenima državama prijateljski. Prvi pravi, poročila častniških dopisnikov, ki se naslanjajo večinoma na fantazije, ne morejo omajati že 100 let obstoječih dobrih odnosajev mej Nemčijo in Rusijo. Ker „Nord“ dobiva poročila iz ruskih diplomatskih krogov in je te dni objavil nov dopis iz Peterburga, v katerem zopet poudarja, da Rusija ne bode več pustila ponižati Francije, četudi prejšnji dopis toliko popravlja, da Rusija ne namerava sklepati nikake zveze s Francozi, sodili bi lahko, da v ruskih vladnih krogih veje dvojna sapa. Giers je najbrž še vedno unet za Nemčijo, dočim car sam spoznava, da bi bilo prijateljstvo s Francijo za Rusijo ugodnejše. Članek „Nordov“ imel je morda tudi biti migljaj Giersu, kako naj zasluče svojo politiko. Ker pa sedanji ruski minister unanjih zadev še vedno ne mara popustiti svoje dosedanje politike, je lahko mogoče, da se obistini vest, da v kratkem pride na njegovo mesto general Ignatjev.

„Fortnightly Review“ objavil je o **Rusiji** pomenljiv članek, kateri je pisal, kako se sodi sir Charles Dilke. Angleški državnik piše, da moč Rusije vedno narašča, če tudi je strašno zadolžena. Njena vojska je največja na svetu. Topov ima toliko kakor Nemčija ali Francija, konjice pa kakor Nemčija in Francija ali pa Nemčija in Avstrija vkupe. Radi ugodne geografske lege in mnogih trdnjav na nemškeje meji lahko Rusija premaga potrpežljivost Nemčije. Če je res, da 200.000 nemških vojakov, ki se postavijo ob Visli, kakor Moltke misli, lahko zabrani, da Rusi ne udero v Nemčijo, a ti vojaki bi se morali ujeti na francoskeje meji, kar bi bilo za Nemčijo nevarno, kajti francoska vojska je mnogobrojnejša, nego nemška. Nemčija bi ne mogla ubraniti, da Rusija Avstrijo otepe, ali jo vsaj prisili, da se ne more nikamor drugeje obrniti. Ruska vojska je tako mnogobrojna, da se Avstrija ne more z njo meriti. Lahko se trdi, da je za Nemce sedaj

prepozno, da bi pobili hkratu vse svoje sovražnike. Neumno bi bilo, ko bi sedaj Nemci napali Ruso ali Francoze. Nemčija mora biti v prijateljstvu z Rusi, če jej tudi prav ne ugaja. Bolgari so pa z umnim in previdnim postopanjem dobili svojo osodo v lastne roke, in zategadelj bi bila sedaj okupacija jako težvna. Rusi pravijo, da pot v Carigrad drži čez Dunaj, toda ga je ljubezen do n-zavisnosti Rumunov, Srbov in Bolgarov še nekoliko dalje zaprla. Balkanske federacije še ni hitro pričakovati. Samo balkanski narodi bi ne mogli Rusom zabraniti pota v Carigrad. Prihiti bi jim morala še Avstrija na pomoč. Žalibog Avstrija ni dovolj močna. Ker se Rusi in Avstriji še nikdar neso merili, je težko soditi, katera vojska je boljša. Po številu pa ima Rusija toliko vojakov, kakor Nemčija in Avstrija vkupe. Ruski generali bi pa še tudi premislili, če bi ne bilo lažje si osvojiti Carigrada iz Azije. Anglija sama brez zaveznikov ne more Rusiji zabraniti osvojitvi si Turčijo, toda k sreči Rusi ne morejo še Angležev v Aziji z uspehom napasti. Čudno je, da angleški častniki mislijo, da bi Rusi lahko pridli v Indijo, ruski pa, da to ni mogoče. Inozemski vojaški pisatelji sodijo, da bi Rusi lahko 40.000 mož že imeli v Heratu, predno bi Angleži mogli imeti 40.000 mož v Quettahu, dočim bi v treh mesecih mogli iz Anglije poslati k večjemu 40.000 mož. Domača indijska vojska se pa z Rusi ne more meriti, in bi se utegnili puntati. Ti nazori so pretirani. Rusija še mnogo let ne bode mogla preskrbovati z živežem vojske, broječe 100.000 mož, ki bi se pomikala iz Herata proti Kandaharju zaradi velicnih ovir. Indija bode še le v nevarnosti, če bukne v Heratu ustanek in Rusija pride mirit.

Predvčeraj bil je velik obed in vsprejem pri **francoskem** vojnem ministru. Prišlo je več oficijalnih vladnih oseb, poslancev in senatorjev ter Pariških mestnih odbornikov. Prišli so tudi avstrijski, italijanski, nemški in ruski vojaški atašee v velikej uniformi, pa tudi minister vnanjih zadev Flourens, kar kaže, da so vesti o nasprotji mej Flourensom in Boulangerom izmišljene.

Nemci še vedno na razne načine izzivajo **Francoze**. Časniki prinašajo obširna poročila o francoskem oboroževanju in dolže Francijo, da hoče mir rušiti v Evropi. Sami Nemci se pa vedno oborožujejo, ne da bi francoski listi kaj kričali zaradi tega. Francozom, tudi civilistom, se je prepovedalo bivanje v Alzaciji in Loreni, samo v posebnih važnih zadevah morejo dobiti dovoljenje, da smejo nekaj dni ostati v omenjenih deželah.

Nemško vlado je jako razdražilo, da Alzacani in Lorencani neso volili vladnih kandidatov. Sklenila je t-daj jako strogo postopati z njimi. Deželno zvezo pevskih društev so razpustili, češ, da je njen predsednik baron Rudolf Dürckheim-Truttenhausen v zvezi s francosko patriotsko ligo, kar mu pa dokazati ne morejo. V kratkem bodo razpustili vsa društva, katerih člani po pravilih ne morejo biti Nemci ali katera Nemčiji udanih oseb neso hotela vsprejemati za svoje člane, sploh hočejo oblastva proti društvom jako brezozirno postopati. S takim krutim postopanjem pač ne bode Nemčija pridobila simpatij francoskega prebivalstva.

Papežev državni tajnik kardinal Ludovik Jacobini je prejšeraj umrl, 58 let star. Pokojnik bil je nekaj časa papežev nuncij na Dunaji. Leta 1879 se je v Gasteinu začel razgovarjati s knezom Bismarckom, kako bi se dalo zboljšati stanje katoliške cerkve v Nemčiji. Ker je papež spoznal, da je Jacobini mož, ki bode za katolike v Nemčiji marsikaj dosegel, poklical ga je v Rim in imenoval državnim tajnikom. Kmalu je pokojnik toliko dosegel, da je Prusija Schlösserja poslala v Rim za poslanika pri Vatikanu. Daljša pogajanja imela so toliko uspeha, da se bodo letos v Prusiji odpravili katoliški cerkvi škodljivi majski zakoni, kar je vsekako

velika pridobitev. Poslednji uradni akt Jacobinijev je bilo pismo na papeževega nuncija v Monakoveni, v katerem priporoča katoliškim poslancem nemškega državnega zbora, da naj se ne protivijo septennatu.

Dopisi.

Z Dunaja 28. februarja. [Izv. dop.] Zadnji večer slovenskega kluba presegel je vse dosedanje. Prenapolnjena dvorana, v njej odličnjaki slovenske inteligence na Dunaji in berilo slavnega našega Stritarja! Uspeh večera bil je pa tudi tak, da se mora prištevati najznamenitejšim.

Tajnik kluba g. Ciperle pozdravil je stare in novo došle ude. Klubov starosta g. Navratil ni bil navzoč, ker je bil bolan. A njegov klubu poslani pozdrav pričal je, da je ljubljeneč kluba v duhu navzoč. Začasno predsedništvo prevzel je potem po predlogu g. Ciperla g. prof. Šuklje! Kako pa naj bi poročal o berilu Stritarjevem Res, pričakovalo se je mnogo, a berilo preseglo je najboljše nade vsacega. Ne zdi se mi primerno navajati tu vsebino berila. Spis „Srce“ ima se brati ali čuti v svoji celoti. Tudi bi bilo jako neprimerno, ako bi poudarjal bolj to ali ono idejo Stritarjevega spisa, kajti vsaka je jednako važna in vredna jednacega premisleka. Berilo bode se na občo prošnjo navzočnih ob kratkem objavilo. Gosp. prof. Šuklje zahvali se kratko, a jedernato kritikovaje berilo z navdušenjem za izreden užitek, ki ga je vsacemu poslušalcu priredil g. Stritar. Po Šukljejevi zahvali ustal je g. prof. Stritar in v celo uro trajajočem, jedrnatem govoru kot dodatek svojemu berilu priporočal zlata pravila, po katerih naj si vsak posameznik, kakor tudi ves narod uredi svoje delovanje.

V zabavnem delu predsedoval je g. dr. Murko Pevci peli se mnogo pesni; g. Pukl napil je trem navzočnim rodoljubom, ki ne delujejo s frazo in šumom, ampak na tibem in skrito, a tem uspešneje, g. Štritar vabil je k bodočemu koncertu, ki ga priredi rojak slovenski, rodod iz Štajerske, jeden najimenitnejših kontrabasistov na polji glasbene umetnosti, Blaž Fischer. Večer ostane vsem navzočnim nepozabljiv. Nadaljevalo in končalo se je ta večer tudi upisovanje za Erjavčev spomenik.

O Stritarjevem berilu piše nam naš dopisnik z Dunaja: Pravo za pravo pa smo ta večer vsi bili v oblasti našega pesnika, Borisa Mirana. Uoblastil si je nas zmag navajeni z berilom, ki je na čelu imelo najlepše ime — „srce“. Želimo in upamo, da bodo duhoviti „aperçus“, zlate resnice, plemenite ideje prestopile ozke meje našega kluba v tujini, da se bodo kmalu razširile po domovini iz slovenskega časopisja. Iz ploskanja, katero zadonelo je koncem nemalo celo uro trajajočega predavanja, čutilo se je, da je vsa družba ublažena in povzdignena po zaužitej duševnej hrani in g. prof. Šuklje je takoj našel prave besede za pravo zahvalo. Bili smo pa potem znova podjarmljeni. „Vae victis“ — fraza! Jako dobro smo se počutili, prav srečni smo bili še drugo uro pod jarmom našega pesnika. Hotel je namreč g. prof. Stritar svojemu predavajju pritakniti kratek „dodatek“, ali iz tega je navstala cela — „brošura“. Boris Miran je ta večer govoril celo uro improvizovan govor. To je dogodek, ki je zanimiv najstarejšim znancem pesnikovim, ker dosedaj se je pesnik, ne vemo zakaj, branil prostega besedovanja v velikih družbah. Ukusna, duhovita, kakor njegova pisava, je njegova živa beseda in ker se je ta večer sukala nekoliko o njegovem delovanju, njegovih kritikih, nekoliko o njegovih uzorih, bila je zato tudi še posebno zanimiva. Omizje je bilo jako radostno Stritarjevih besed. Marsikdo je pri tej priliki popolnil si sodbo o našem Borisu Miranu, ki je uzorna prikazen, naj ga gledamo kot rodoljuba, javno delujočega, ali kot človeka, zasobnika. Zastonj bi se bil še kdo drugi ta večer trudil, pozornost obrniti na svoje besede.

S slovenskega Koroškega 28. februarja. [Izv. dop.] Razpisana je zopet volitev državnega poslanca v celovško velikovškem okraju. Pravijo, da se „od zgoraj“ želi, da bi se volitve zatirani Slovenci ne udeležili. Seveda, če vlada kaj želi, moramo kar pobožno za njo —. Govoril sem z večimi posestniki, ki bi se bili zopet udeležili volitve, ter kakor hrast trdno stali na naši strani, ako bi se nam bil sposoben poslanec priporočal. Korošci smo pač popolnem zapuščeni. Nastavljajo se nam po vseh slovenskih okrajih le nemški uradniki, k večjemu, če imajo pri uradih po jednega „šribarčka“, da s kmetom tolmači.

„A kaj se je zgodilo z obleženci?“

„Pretekli so četirje dnevi in Betulija je bila oteta.“

„A kdo je to zvršil?“

„Pobožna, lepa in bogata Judit, odsekavši z lastno roko Holofernu glavo. — Pozor, gospod! — Pozor! Globok prepad je baš pred nama!“

Ta opomin se je glasil nekako preveč porogljivo.

„Gad lokavi...“

Gospod komisar še ni izgovoril; iz globoke propadi vzhajalo je na strmino iz ust njegovih smrtno hropenje, in za odgovor so se čule zgoraj še s tistim posmešnim glasom izgovorjene besede:

„Škoda, da nesi nikdar slišal o Juditi! Ne bil mi verjel in utegnil bi še biti živ.“

Ko so drugi dan stopali prognanci iz našega kraja počasi po položnem rebu od Dobromeric proti Belini, so nekateri možje obstali in otožno gledali k Lounom, da li se ne ženó za njim zasledovalci in če jim je moči malo odpočiti.

Po cesti pa se je gibala samo ženska postava, kot bi plavala na krilih po kamnitej cesti.

„Bože očetov naših! — To je Rafaelka!“

„Mi smo za tebe, dušica draga, celo noč mo-

lili. Kako si se izvila baziljskemu njegovemu objetju?“

„Uzela sem si za uzor Judito, o njej sem za dnij sreče svoje najrajši čitala. — A pojdem, rojaki dragi, z vami po širem svetu!“

Deva je zdaj spustila robec z bogatih las svojih, ki so jej valovito padali na rame in tilnik. Nežni obraz njen se je rudel od najplemenitejše naklonjenosti, objokanim in krvavim očem prognancev se je zdelo, da je to res prikazen angeljska, ki bode bdela nad njih stopinjami in z očesom skrbnim brnila tudi te maličke, ki so od gladi zaspali v naročji mater svojih.

„Ti si nam, Rafaelka, bila Judit, brž ko smo zapustili rodne prage svoje, bodi nam torej tudi Ester in Rut v tujini!“ dejal je izmej prognancev najstarši, a potem so šli zopet dalje in dalje proti polunoči.

A roka letopiščeve, ki je z nekolikimi črtami v večni spomin ta dogodek zaznamenovala, še je pripisala to: „Za dnij proganjanja najhujšega, ki se je nekda uleglo z vsotežona mili narod naš, primerjale so se žene in deve češke z junakinjami starega zakona, kakor n. pr.: Rafaela, hči gospoda Vaelava Ostrovskega.“ (Dalje prih.)

Povedati vam hočem originalen slučaj o naši šoli. Slovenskega jezika zmožni učitelji se postavljajo v nemške kraje, nemški pa v slovenske. Pravi mi je nek učitelj sam, kako je poučeval v slovenski šoli, ker ume samo nemški. Posadil, pravi, sem po več slovenskih učencev k jednemu nemškega jezika zmožnemu in potem sem jim ukazal šepetati samo nemški. Slovenec, pravi mi dalje, je bistrega uma in kmalu smo se toliko razumeli, da sem jih mogel poučevati, dasiravno pritrujem, da se Slovencem krivica godi.

Pa pustimo, kar se „gori godi“, saj vlada tako želi!

Domače stvari.

— (Imenovanje) Davkarski kontrolor g. Andrej Golli imenovan je davkarjem, davkarski pristavi gg.: Josip Cerk, Ivan Buchta in Anton Kožar davkarskimi kontrolorji; Anton Grohmann, Anton Križman in Gottfried Zazula pa davkarskimi pristavi.

— (Replika.) Včeraj je imel besedo okrajni glavar vitez Schwarz, danes pa smo mi na vrsti. Včeraj namreč nismo smeli govoriti, ker po tiskovnem zakonu ne smemo ob enem z uradnim po pravkom tiskati tudi svojih opazk. Danes je drugače, danes pa g. Schwarz popravek svobodno vržemo na rešet. Kdor je popravek pazno čital, preveril se je, da je na svetu nagajivih ljudi, ki z velikim veseljem trpinčijo in zlorabijo §. 19. tisk. zakona, preveril pa tudi, da okrajni glavar vitez Schwarz v resnici ničesar popravil ni. Priznal je sam, da je bralnemu društvu v Zagorji poslal nemške tiskovine, priznal, da je društveni predsednik tiskovine vrnil, ker so nemške, priznal, da je potem odposlal žandarma in priobčil je celo dotični poziv, ki je seveda bil tudi v nemškem jeziku. In po vsem tem drzne se c. kr. okrajni glavar še trditi, da je naše poročilo bilo neistinito! To je pač logika, katere ne zmore niti slavni Norimberski lij. Uprav smešno pa je, ako vitez Schwarz trdi, da c. kr. okrajno glavarstvo v navedenem slučaju in pri obstoječih razmerah drugače postopati ni moglo. To je prazna trditev brez podlage. Kdo je okrajnemu glavarstvu branil, odposlati bralnemu društvu v Zagorji slovenskih tiskovin s slovenskim dopisom? Ako imate dovolj časa za neosnovane in neslane popravke, bi tudi kaj tacega lahko utegnili. Avtoriteta okrajnega glavarstva pa se jako slabo varuje, ako se za take malenkosti pošiljajo po nepotrebnem žandarmi, kajti tako postopanje kaže, da imata žandarm in njega bajonet pač avtoriteto, okrajni glavar Schwarz pa menda ne. Veliko lepše bi se čitalo, da je okrajno glavarstvo oziralo se na ravnopravnost, po zakonih nam zajamčeno in bralnemu društvu poslalo razumljivih tiskovin. A kaj tacega pri nas ni pričakovati, kajti v zadnji čas izvedeli smo celo, da neki okrajni glavar ob uradnih dnevih polaga nabit revolver pred se na mizo, no in na Notranjskem se ravnopravnost vrši z žandarmi in nemškimi pozivi. Sreča velika, da okrajno glavarstvo nema še kanonov na razpolaganje! Kake so „obstoječe razmere“, ki so okrajnemu glavarstvu zabranjevale postopati drugače, tega nam vitez Schwarz ni povedal, torej menda ne bode napačno, ako si pod tem izrazom le njega samega mislimo. V obče pa „vitez pl. Schwarz“ s svojimi popravki nema sreče. Dne 15. decembra prisiljeni smo bili priobčiti popravek, da se naš dostavek z resnico ne strinja. Obljubili smo takrat, da bomo s pričami pred sodiščem dokazali, da se naš dostavek z resnico popolnem strinja. To obljubo smo tudi vestno izpolnili in gosp. okrajni glavar vitez Schwarz bil je preteklo soboto v Vipavi obsojen na 20 gld. globe, eventualno na štiri dni zapora. To je vendar dokaza dovolj, da smo resnico pisali. Z včerajšnjim popravkom pa g. vitez Schwarz sam priznava, kar smo mi trdili, a vendar pravi, da je naše poročilo neistinito. Takemu popravku nasproti nam ne preostaje drugega, nego — pomilovanje.

— (Umrli) je dne 26. februarja v benediktinskem samostanu v Št. Pavlu na Koroškem naš rojak o. Herman Venedig v 80 letu svoje starosti. Umrli rojen je v Tržiči na Gorenjskem, ter se je šolal v Ljubljani, kjer je bil sošolec rankega dr. Bleiweisa. Po dovršenih gimnazijskih študijah ustopil je mej benediktince ter bil gimnazijalen profesor deloma v Celovci, deloma v Št. Pavlu. Bil je znan kot izvrsten filolog in spisal je več knjig.

Ranjki ostal je svoje domovini zvest do zadnjega zdihljeja. Bodi mu zemljica lahka!

— (V Zagrebu) imajo že 45 telefonskih postaj. Koliko pa jih ima naša Ljubljana?

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v svoji 3. letošnji številki nastopno vsebino: Popotnik. Pesen. — Milica na izprehodu. (Po J. Girardinu preložil Rad. Knaflič.) — Otroci spominajte se Boga in molite radi. — Laž v obleki resnice. (Pravljica.) — Osel in lisica. — Čikoš. — Domisljavost. — Legenda o sv. križi. — Pisma mlademu prijatelju. — Listje in cvetje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bukurest 2. marca. Izvestje Havasovo: Misli se, da so ustaši pretrgali vse zveze mej Varno, Šumlo in Sofijo. Vender utegneta posadki iz Varne in Šumle jutri že biti pred Silistrijom. Posadka v Silistriji šteje 900 mož, z rezervisti 3000 mož. Misli se, da se bode Šumla za ustajo izrekla. Varna še odlaš.

Sofija 1. marca. V raznih podunavskih pokrajinah proglasilo se je obsedno stanje.

Sofija 1. marca. (Zvečer.) Riza bey in Grekov došla semkaj. Prvi nastanil se je v „Hotel Bulgarie“, kjer so bile zanj sobe pripravljene. Kalčev ostal v Plovdivu.

Rim 1. marca. Kralj Umberto poslal je za žrtve potresa 150.000 frankov tukajšnjemu mestnemu predstojništvu, katero pozivlje vse Italijane, naj nesrečnim pokrajinam pomagajo.

Pariz 1. marca. Minister notranjih zadev zahteva od zbornice jeden milijon izrednega kredita za žrtve potresa. Cuneo hoče interpelovati o dogodkih na Korziki. Goblet odgovoril, da stvar ni nujna, ker je Leandrijeva četa že razgnana.

Cagliari 1. marca. Pri včerajšnjih nemirih trije civilisti obstreljeni. Kapitan in dva vojaka s kamni ranjeni. Policijski uradnik velel je streljati, ne da bi bil poprej množico pozval, naj se razide.

Bruselj 1. marca. Dinamitna tovarna v Antwerpenu se je včeraj razletela. Vsa tovarna uničena. 10 delavcev mrtvih, veliko težko ranjenih.

Razne vesti.

* (Kralj Milan pesnik) „Zastava“ pripoveduje prav resnobno naslednje podrobnosti. Lani razpisala je uprava narodnega gledališča v Beogradu 100 cekinov nagrade za najboljšo srbsko dramo. Mej tekmujočimi deli bila je tudi drama z naslovom „Nemanjić“, o kateri se je govorilo, da nadkriljuje vse druge in se sme vzporejati z najboljšimi deli Shakespearovimi. Tej drami priznala se je razpisana nagrada, a ko so odprli dotično pismo, ni bilo v njem nobenega imena. Pisatelj hotel je nepoznan ostati, čuti poprej mnenje občinstva in še le potem razkriti tajnost. Po „Zastavi“ je kralj Milan pesnik rečene drame, to se pravi, on da je izbral snov, načrtal dejanje, pesnik dr. Vl. Gjorgjević pa da je dogotovil, oziroma opilil tekst. Mer drame teži na to, da slika opozicijo kot neprevidno in nepravilno. Vsled tega je opozicija močno razburjena in srbski listi, izhajajoči v Ogerskej, ostro napadajo kralja Milana in dr. Vladana Gjorgjevića in govori se celo, da bodo pri prvi predstavi dne 6. t. m. resne demonstracije. Kralja Milana primerjajo Neronu, ki je tudi šel mej glumače. Tako „Zastava“. Drugi listi pa zanikavajo, da bi bil kralj Milan spisal dramo „Nemanjić“. Nam se tudi ta vest zelo neverjetna zdi. Kralj Milan je sicer res nemanjić, a pesniškega duha mu ne prisojamo prav nič. Njegovo polje je le „sport“ in — burka.

* (Umor in samoumor.) Iz Levova se poroča, da je 28. letni rezervni častnik in uradnik Karol Ludovikove železnice, Ivan Dzbanski, ustrelil 27. m. m. z revolverjem svojo nevesto, hčer znamenitega štabnega zdravnika, potem pa sam sebe. Povod temu so slabe finančne razmere, kajti mlada dvojica ni imela upanja, da bi imela svoje ognjišče.

Pravila za društvo „dijaška kuhinja“ v Celji.

1. Ime društva se glasi: „dijaška kuhinja“.
2. Sedež društva je v Celji.
3. Namen društva je v prvi vrsti preskrbeti ubogim in pridnim dijakom na Celjski gimnaziji potrebno hrano in ako možno tudi podpirati vseučilišnike v Gradci in na Dunaji.
4. Ud društva more postati vsaki, ki je neomadeževan in ki se oglasi pri odboru.
5. Društveniki so:
 - a) Pokrovitelji.
 - b) Podporniki.

Pokrovitelj postane, ako jedenkrat za vselej plača 50 gld.

Podporniki so tisti, ki uplačujejo vsaj 50 kr. na mesec ali 5 gld. na leto in tisti, ki dajejo vsaj jednemu dijaku na teden kosilo.

§. 6. Odbor obstoji iz predsednika, 7 odbornikov in 2 namestnikov. Predsednika, odbornike in namestnika izvoli občni zbor na jedno leto. Odbor iz svoje srede izvoli predsednikovega namestnika, blagajnika in tajnika.

§. 7. Predsednik vodi društvo in ga zastopa proti vnanjosti.

§. 8. V vseh društvenih zadevah razen onih, katere so prideltene občnemu zboru, odločuje odbor.

Odbor ima vsako četrtletje redno sejo, kateri predseduje predsednik ali namestnik in morajo biti navzoči razen predsednika vsaj še 3 odborniki, da je sklepčna. Sklepa se z nadpolovično večino glasov.

§. 9. Redni občni zbor snide se meseca oktobra vsakega leta in ga skliče predsednik.

Izvanredni občni zbor sme sklicati odbor vsak čas; mora se pa sklicati, če to zahteva pet udov, ki pa morajo predložiti odboru dnevni red.

Občnemu zboru predseduje predsednik ali njegov namestnik in je sklepčen, ako je navzočih peti del društvenikov.

Vsak društvenik ima jeden glas in sklepa se z nadpolovično večino glasov.

Izvolitev se vrši po listkih in se morejo zunanji udje dati zastopati po drugih društvenikih.

Občnemu zboru pripada voliti predsednika in odbor, pregledati in odobriti letni račun, sklepati o spremembah pravil in o nehanji društva.

K veljavnemu sklepu o nehanju društva treba je navzočnosti 3. dela udov in sklepa se z $\frac{2}{3}$ večine.

Ako ni bil prvokrat občni zbor sklepčen, vrši se drugi občni zbor osem dni pozneje ob tistej uri in s tistim dnevnim redom in je sklepčen z vsakim številom navzočnih udov.

O sklepkih občnega zbora se sestavlja zapisnik, katerega podpiše predsednik in dva uda.

Če se sklene sprememba pravil ali prenehanje društva, mora to odbor pravilno vladi naznaniti.

§. 10. Prepire mej društveniki in odborom razsojuje občni zbor.

§. 11. Društvo neha, če občni zbor to sklene, ali na povelje vlade.

V slučaju nehanja društva pripade vse društveno premoženje „Celjski Čitalnici“.

Izkaz o dohodkih družbo sv. Cirila in Metoda.

Doneske so uplačale podružnice:		
Turjaška*)	44 gld.	— kr.
Graška akademična (2. donesek)	40	—
Poljanska	42	—
Tržaška (2. in 3. donesek)	930	92
Trnovsko Ilirsko Bistriška	109	40
Vuhredska na Štajerskem	60	—
Begunjska pri Cerknici	125	25
Škofje Loška	30	—
Postojnska (4. donesek)	50	20
Celjska (3. donesek)	136	72
Mariborska	140	—
Zidani Most-Radeška	140	—
Bolška na Goriškem	20	—
Braslovška	50	—
Goriška (2. donesek)	35	—
Kobaridska	55	—
Litijska	94	—
Volilo Jos. Rozmana v Ljubljani	89	—
Volilo Magdal. Golob iz Radovljice	89	50
Župlija v Dražgošah	3	5
Nekdo v Trstu, ki ni bil pri veliceli 7. decembra	1	—
Dohod veselice Pemske podružnice	6	10
G. Primož Šubic, duhoven v Utovljah	10	—

Ljubljana, dné 28. februarja 1887.

Dr. Jos. Vošnjak,
blagajnik.

*) Po pomoti izostala v izkazu za l. 1885. Dalje se dostavlja, da v poslednjem izkazu navedeni donesek podružnice Senožske 32 gld. 32 kr. zapopada tudi 21 gld. 32 kr., nabranih dne 6. decembra v Postojini.

Za častite Ljubljanske naročnike je priložen denašnji številki „Slovenskega Naroda“ računski sklep kmetske posojilnice Ljubljanske okolice za leto 1886., na katerega posebno opozorujemo. (133)

XVI. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek	4251 gld. 34 kr.
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič) na knj. št. XXI.	15 „ 80 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Milave) ost. knj. št. 187	2 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Vidmar) na knj. št. 277	6 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 287	9 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik L. Blaznik) na knj. št. 262	5 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik K. Pirc) na knj. št. XLIII.	15 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Pletersnik) na knj. št. X.	12 „ 50 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Tavčar) knj. št. 499	12 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Petelin) na knj. št. 261	5 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik L. Jelenc) na knj. št. 292	5 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik pri Ribnici (poverjenik F. Juvanec) na knj. št. 396	4 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Aškerc) ost. knj. št. 389	6 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Likozar) na knj. št. 13	6 „ 30 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Žumer) na knj. št. 425	4 „ 30 „
iz pušice v čitalniški restavraciji v Kranju (poverjenik P. Mayr) pri igri na korist „Krajcarski družbi“ na knj. št. 330 nabranih	6 „ 74 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 275	2 „ 20 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. in R. Kos) na knj. št. 420 in 421 a 2 gld. 50 kr.	5 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik J. Prosenec) na knj. št. XLIX.	20 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 255	2 „ 32 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič):	
na knj. št. XXI. 5 gld. 70 kr.	
knj. št. 523. 12 „ — „	17 „ 70 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Gr. Majnik) knj. št. 208	12 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenica I. Kaučič) pri „Sokolovi maskaradi“ nabrani doneski:	
ost. knj. št. 262 7 gld. — kr.	
„ „ „ 301 10 „ — „	
„ „ „ 309 6 „ — „	
„ „ „ 310 8 „ 28 „	
„ „ „ 322 4 „ 32 „	
„ „ „ 384 2 „ 40 „	38 „ — „
Skupaj	4463 gld. 20 kr.

Opomba: Izkazano svoto je nabralo 215 poverjenikov na 322 knjižice in sicer na 285 krajcarskih in na 37 desetkrajcarskih. Popolnoma razprodanih je 198 knjižic, namreč 190 krajcarskih in 8 desetkrajcarskih; deloma razprodanih 124, in sicer: 95 krajcarskih in 29 desetkrajcarskih. Razposlanih je bilo doslej 610 knjižic, to je: 523 krajcarskih in 87 desetkrajcarskih. Razun 198 popolnoma razprodanih knjižic momentano tudi ni v prometu 23 družih knjižic, namreč 10 krajcarskih in 13 desetkrajcarskih; izmed teh so deloma razprodane vse krajcarske in pa 7 desetkrajcarskih, nenačeti pa 6 desetkrajcarskih. V prometu je tedaj 389 knjižic, in sicer 323 krajcarskih in 66 desetkrajcarskih. — Po več kot 100 gld. so nabrali: 1. Bratovščina sv. Jakoba 603 gld. 90 kr.; 2. dr. V. Gregorič 441 gld. 73 kr.; 3. K. Pirc 222 gld. 95 kr.; 4. E. Lah 207 gld. 27 kr.; 5. J. Grušen 150 gld.; 6. M. Pletersnik 145 gld. 50 kr.; 7. dr. E. Volčič 121 gld. 50 kr.; 8., 9. in 10. Kegljaska zaveza „Edinost“, Gr. Majnik in Metod Pirc po 120 gld., Trije so nabrali po 50—100 gld.; štirje po 30—50 gld.; devanajst po 20—30 gld.; deset po 16—20 gld.; jednajst po 12—16 gld.; osemindeset po 12 gld.; pet po 10—12 gld.; devanajst po 8—10 gld.; štirinajst po 6—8 gld.; štirindvajset po 4—6 gld.; trinajst po 2—4 gld.; petnajst po 1—2 gld.; štirje po manj kot 1 gld. — Izkazane deloma razprodane knjižice imajo nabranega: pet po manj kot 1 gld.; sedemnajst po 1—2 gld.; jedenindvajset po 2—3 gld.; šestnajst po 3—4 gld.; petnajst po 4—6 gld.; trinajst po 5—6 gld.; pet po 6—7 gld.; šest po 7—8 gld.; tri po 8—9 gld.; pet po 9—10 gld.; dve po 10—11 gld.; nobena 11—12 gld.; šest po 12—20 gld.; jedna 20—30 gld.; jedna 30—40 gld.; jedna 40—50 gld.; pet po 50—60 gld.; dve po 60—100 gld. — Po bivališči poverjenikov je bila izkazana svota 4463 gld. 20 kr. nabrana v 104 krajih. Nabrali so pa: Ljubljana 2846 gld. 96 kr. ali 63,8% skupne svote; Gorenjska sicer 422 gld. 50 kr.; Notranjska 355 gld. 09 kr.; Dolenjska 256 gld. 72 kr.; Kranjska sploh tedaj 3881 gld. 27 kr. ali 86,7% skupne svote. Štajerska 232 gld. 44 kr.; Primorska 202 gld. 27 kr.; Nižavstrijška 49 gld.; Hrvaška 37 gld. 72 kr.; Koroska 33 gld. 50 kr.; Bosna 15 gld.; Češka 12 gld. Razven že omenjene Ljubljane se pri krajih, ki so največ nabrali, od zadnjega izkaza ni skoro nič spremenilo: Le pri Kranju se je svota zvišala iz 87 gld. 27 kr. na 94 gld. 01 kr.; poleg Ljubljane, Vrhnike in Trsta je pa vsled te spremembe vendarle ostal še na četrtem mestu. Pet krajev nabralo je po več kot 50 gld. (Ljubljana, Vrhnika, Trst, Kranj in Trnovo); osem po 30—50 gld. (Dunaj, Mokronog, Krško, Zagorje pri Litiji, Idrija, Celje, Radovljica in Žužemperk); deset po 20—30 gld. (Maribor, Kamnik, Mengiš, Rudolfovo, Rakek, Šmarje pri Jelšah, Spodnja Šiška, St. Jernej, Selca in Videm); trije po 15—20 gld.; sedem po 12—15 gld.; devetnajst po 12 gld.; šestnajst po 6—12 gld.; jedenindvajset po 3—6 gld.; osem po 2—3 gld.; sedem po 1—2 gld. — Konečno je podpisnemu odboru le še prijetna dolžnost zahvaliti se vsem p. t. poverjenicam in poverjenikom za njih marljivo pospeševanje blazega podjetja. Naj še v prihodnje krepko vstopajo in z vplivnimi besedami na delo budé!

V Ljubljani 1. marca 1887.

Odbor „Krajcarske Družbe“.

Tuji:

1. marec.

Pri slovenih: Dr. Heller, Dolcisch z Dunaja. — [Glosz iz Budimpešte. — Epstein z Dunaja. — Schmidt iz Gradca. — Kos iz Maribora. — Albrecht iz Trsta. — Wenzl, Wirl z Dunaja. — Pri Nemcih: Pischinger z Dunaja. — Geiger iz Linca. — Filip, Lüftner z Dunaja. — Obach iz Gradca. — Berta z Dunaja. — Dvornik iz Celovca.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dné 2. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 47	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	5 20	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 87	Telečje	— 50
Koruza,	4 71	Svinjsko	— 56
Krompir,	2 85	Koštrunovo	— 36
Leča,	11 —	Pišanec	— 55
Grah,	10 —	Golob	— 22
Fizol,	11 —	Seno, 100 kilo	3 03
Maslo,	1 —	Slama,	3 03
Mast,	— 64	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen,	— 60	„ mehka,	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. marca.	7. zjutraj	751.06 mm.	— 4.8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	748.81 mm.	3.0 C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	748.05 mm.	— 1.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura — 1.0°, za 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 2. marca t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	gl.	kr.	dan	gl.	kr.
Papirna renta	78.75	—	dan	78.20	—
Srebrna renta	80.15	—	dan	79.95	—
Zlata renta	108.90	—	dan	108.80	—
5% marcna renta	96.85	—	dan	96.45	—
Akcije narodne banke	852. —	—	dan	851. —	—
Kreditne akcije	276.40	—	dan	273.40	—
London	128.15	—	dan	128.30	—
Srebro.	—	—	dan	—	—
Napol.	10 13 1/2	—	dan	10.14	—
C. kr. cekini	6.02	—	dan	6.03	—
Nemške marke	62.72 1/2	—	dan	62.77 1/2	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld.	dan	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	—	dan	—	—
Ogerska zlata renta 4%	96	—	dan	75	—
Ogerska papirna renta 5%	86	—	dan	65	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	dan	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113	dan	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	dan	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	dan	81	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	174	—	dan	50	—
Kreditne srečke	100	—	dan	—	—
Rudolfove srečke	10	—	dan	18	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	dan	104	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	2.9	—	dan	50	—

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je pristna francoska

GALERTA (Osteocolle sauc odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastoji. (840—18)

Umetne (41—12)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

! Za zimsko zdravljenje !

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškimi ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

I stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.

Prodaja (802—19)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jak. priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—9)

Podpisani kupčijski vrtnar v Smoletovoj hiši na Marije Terezije cesti št. 1 zahvaljuje se za do sedaj skazano mu zaupanje in prijazni obisk in si usoja hkrati naznanjati, da je zaradi večje priročnosti p. n. občinstva vzel v najem

v Slonovih ulicah, v Perlesovej hiši št. 9, štacuno, kjer vsprejema naročila na različne

grobne vence in šopke

(bukete), prve s trakovi ali brez trakov, z napisom ali brez napisu.

Tudi se vedno dobé pri njem vsakovrstne eksotične in domače ovetke in semena, sploh vs. v njegovo cbrt spadajoče stvari.

Postrežba je kar mogoče hitra in cena nizka.

Z velespoštovanjem

(123—2) **LEOPOLD BARTULINI.**

Skušena štupa za živino

po 50 kr.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk. vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dajo mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v (803—19)

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—70)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—19)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.